

ע"פ 6620/20 - סאמי אשקיר נגד מדינת ישראל, מתלונן - ג.פ

בבית המשפט העליון

ע"פ 6620/20 - ג'

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: סאמי אשקיר

נגד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. מתלונן - ג.פ

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ 8008-07-19 מיום 6.8.2020, שניתן על ידי כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

תאריך הישיבה: י"א בתשרי התשפ"א (29.9.20)

בשם המבקש: עו"ד לאה צמל
בשם המשיבה 1: עו"ד נורית הרצמן

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ 8008-07-19 מיום 6.8.2020, שניתן על ידי כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן.

1. המבקש הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאה והובלה של נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) ובגניבה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 384א(ג) לחוק. המבקש גנב מרכבו של המתלונן נשק מסוג אקדח והטמינו במקום מסתור. לאחר מספר ימים, חזר המבקש יחד עם אחר והובילו

עמוד 1

את הנשק למחנה פליטים שועפאט, שם החביא האחר את הנשק עד למעצרו.

2. על פי הסדר הטיעון, הוסכם כי המשיבה תטען לעונש של 18 חודשי מאסר בפועל, ואילו המבקש יהיה חופשי בטיעוניו.

3. ביום 6.8.2020, גזר בית המשפט המחוזי על המבקש עונש של 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ותשלום פיצויים למתלונן בסך של 5,000 ש"ח.

4. המבקש הגיש ערעור על חומרת העונש וביקש לעכב את ביצוע גזר הדין (הן המאסר בפועל הן תשלום הפיצויים). לטענת המבקש, בית המשפט המחוזי החמיר עמו יתר על המידה משהטיל עליו עונש לתקופה של 18 חודשים, בהינתן העונש שנגזר על האחר, שעמד על 12 חודשים בלבד. כאשר לטענתו, חלקו של האחר היה חמור יותר. נטען כי בית המשפט לא התחשב בתקופת המעצר בה היה נתון המבקש באיזוק אלקטרוני לתקופה של קרוב לשנה, וכי העונש חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, כאשר נסיבות העבירות בהן הורשע אינן מן החמורות. המבקש הוסיף וטען כי יש לו נסיבות אישיות קשות, שני ילדים קטינים הסובלים מבעיות רפואיות, וכי מכלול נסיבות זה עשוי להצדיק התערבות בענישה והעמדתה על מאסר שיומר בעבודות שירות.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה, לטענת המשיבה סיכויי הערעור אינם גבוהים; העונש שהוטל על המערער מצוי בגדרי המוסכם בהסדר הטיעון, מה גם שעונשו של המערער מוקם בתחתית המתחם שנקבע על ידי בית המשפט בין 18 ל-36 חודשים, וזאת חרף עברו הפלילי וריצוי עונשי מאסר בפועל. אשר לטענת ההפליה ביחס לעונשו של האחר, טענה המשיבה כי לפי עובדות כתב האישום, המבקש היה הדומיננטי מבין השניים – הוא זה שגנב את הנשק והטמינו והוא זה שבהמשך הובילו עם האחר. בעוד חלקו של האחר התמצה בהובלת הנשק והסתרתו בביתו. עוד ביקשה המשיבה לדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצויים, ולו מהטעם שהמתלונן לא צורף כצד לערעור.

דיון והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה, בנימוקי הערעור ובתגובת המשיבה שבכתב ושמיעת טיעוני הצדדים בעל פה בפניי, החלטתי לדחות אתהבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין, הן על עונש המאסר הן על תשלום הפיצויים.

כידוע, נאשם שהורשע בדיון אין עומדת לו עוד חזקת החפות ואין בהגשת ערעור כשלעצמה כדי להביא לעיכוב ריצוי עונש המאסר שנגזר עליו. עם זאת, רשאי בית המשפט להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר במקרים שבהם קיימות נסיבות מיוחדות הגוברות על האינטרס הציבורי באכיפה מיידית (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)), כאשר הנטל להוכחת קיומן של נסיבות כאמור, רובץ על כתפי המבקש (ע"פ 8998/16 פלוני נ' מדינת ישראל(30.11.2016)).

7. לא מצאתי בסיס לטענת ההפליה בהתייחס לחלקו של המבקש בביצוע העבירות, כפי שנטען על ידי באת כוחו. בית המשפט ציין במפורש כי "מבין שני הנאשמים, הנאשם הוא הגורם הדומיננטי בביצוע העבירה. הוא זה שגנב

את הנשק מתא המטען [...], החביאו לתקופה של מספר שבועות, ולאחר מכן פנה לנאשם 1 והוביל את הנשק יחד איתו לביתו של נאשם 1, שם נתפס הנשק על ידי המשטרה. " כך גם לא מצאתי בסיס לטענה לפיה בית המשפט לא התחשב בתקופת המעצר בה היה נתון המבקש בפיקוח אלקטרוני. בפסקה 17 לגזר הדין, ציין בית המשפט כי "עוד יש להתחשב בכך שהנאשם שהה תקופה ממושכת במעצר בפיקוח אלקטרוני. " הלכה היא שמעצר באיזוק אלקטרוני משוקלל על ידי בית המשפט ואין מבוצע קיזוז או הפחתה של מעצר זה על פי נוסחה מתמטית כזו או אחרת (ע"פ 7768/15 פלוני נ' מדינת ישראל(20.4.2016)). עינינו הרואות כי בית המשפט שיקלל איפוא נסיבה זו בגזירת עונשו של המבקש.

8. מבלי לטעת מסמרות, סיכויי הערעור אינם מן המשופרים. מדובר בעבירות חמורות של גניבת נשק, הסלקתו, נשיאתו והובלתו ממקום למקום, שלא למטרה כשרה. העונש שנקבע איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת, מה גם שבית המשפט מיקם את עונשו של המבקש בתחתית המתחם שנקבע, חרף עברו הפלילי וריצוי מאסרים קודמים.

9. אשר לבקשה לעיכוב ביצוע תשלום הפיצוי, דין טענה זו להידחות על הסף בשל אי צירוף המתלונן כצד לערעור ולבקשה.

10. סוף דבר, הבקשה לעיכוב ביצוע נדחית. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 14.10.2020 עד לשעה 08:30, כשברשותו תעודת זהות. על המשיב לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, י"א בתשרי התשפ"א (29.9.2020).

ש ו פ ט